

Arrest

nr. 225 970 van 10 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Irakese nationaliteit en bent u van Arabische origine. Uw familie hangt de sjjiitische islam aan. U werd geboren in Koeweit, vervolgens woonde u in Iran en Syrië. Sinds 2009 verbleef u in de Iraakse hoofdstad Bagdad. U vestigde zich met uw echtgenote in de wijk al-Shala.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u problemen kreeg omwille van uw werk voor het televisiekanaal Afaq. Zowel uw schoonbroer, als uw broers M. en D. werkten voor hetzelfde televisiekanaal.

In maart 2014 werd u benaderd door twee personen die wilden dat u hen documenten zou bezorgen van het televisiekanaal. Op 30 mei 2014 werd u ontvoerd. Er werd u opnieuw gevraagd om samen te werken en u ging akkoord. U werd vrijgelaten en na een verblijf bij uw schoonouders, ging u in de wijk al- Ghadeer wonen. U ging niet meer terug naar uw werk. Uw broer M. kende ook problemen en wilde samen met u Irak verlaten. Op 25 juli 2015 verliet u Irak. U nam een vlucht naar Turkije en reisde vervolgens via Oostenrijk naar België, waar u op 31 juli 2015 aankwam. Op 3 augustus 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 5 juli 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 15 juni 2018 (arrest nr. 205369). Op 13 september 2018 werd uw broer A.K., M.L.M. (referentie 15/18930, OV nr. X) door het CGVS erkend in de hoedanigheid van vluchteling.

Na de definitieve beslissing inzake uw eerste verzoek, verliet u België en begaf u zich naar Nederland. U verbleef er twee à drie maanden. Ingevolge de Dublin-regelgeving werd u teruggestuurd naar België. Op 6 november 2018 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat u sinds uw zestiende atheïst bent, maar dat u dit niet durfde te zeggen bij uw eerste verzoek, gelet op de aanwezigheid van een Arabische tolk bij de interviews. Om die reden wenst u uw verklaringen nu af te leggen in het Engels. Uw familie is niet op de hoogte van uw atheïsme, omdat u dit nooit durfde te vertellen in Irak. Uw echtgenote weet dat u niet praktiserend bent en zou begrepen hebben dat u niet gelovig bent. Ook op heden durft u zich niet openlijk als atheïst te uiten. Uw familie – uw vader is een religieuze leider binnen uw stam, lid van de Dawa partij en richtte recent een religieuscultureel centrum op in Bagdad – is heel gelovig. Indien uw familie en/of stam zou te weten komen dat u atheïst bent, zou u verstoten worden en vreest u het slachtoffer te worden van eerwraak. U haalt voorts aan dat uw echtgenote wenst te scheiden omdat u in België werkt als barman. Uw echtgenote zou alle contact verbroken hebben en u kon uw dochter al geruime tijd niet meer spreken.

Op 22 februari 2019 werd uw tweede verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in Irak vreest vervolgd te worden door uw familie en uw stam omwille van uw atheïsme. Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

In het kader van uw tweede verzoek haalt u aan dat u al van jongsaf, rond de leeftijd van 16 of 17 jaar, ongelovig bent. U groeide op in een religieuze omgeving, uw vader is een religieuze sheikh (religieuze leider binnen de stam) en hij was daarenboven lid van de Dawa-partij en u verbleef geruime tijd in Iran, een heel gelovig land, waar u niet anders kon dan deelnemen aan het gebed. U kon echter niet oprecht geloven in de islam. U merkte dat u geen kritische vragen mocht stellen en dat uw vragen niet beantwoord werden. U vond dat er geen bewijs was voor het geloof en u stelde vast dat er binnen het geloof tegenstrijdige informatie was. (CGVS, pg 4) Bij uw eerste verzoek verklaarde u nog sjjiitisch moslim te zijn. U maakte geen gewag van eventuele twijfels over uw geloof of atheïsme. Uw toenmalige advocaat had er niet naar gevraagd en u sprak er niet over omdat u dacht dat dit geen goed argument zou zijn (DVZ, verklaring volgend verzoek, punt 15). Daarnaast hebt er niet over gesproken bij uw eerste verzoek omdat u schrik had voor de reactie van de tolk. U werd bijgestaan door Arabische tolken tijdens de interviews en zij hebben volgens u altijd een moslim achtergrond, zodat het onmogelijk was om te zeggen dat u atheïst was (CGVS, pg 3). Indien iemand op heden vraagt naar uw religie, dan zegt u ten overstaan van Arabieren niet dat u atheïst bent. U bespreekt religie niet met eender welke Arabier met een islamitische achtergrond (CGVS, pg 4).

U verklaart ook dat u niet over religie praat via Facebook en dit omdat u bevriend bent op Facebook met hoofdzakelijk Irakezen. U hebt ook enkele Belgische vrienden, maar u spreekt met hen niet over het geloof en de islam (CGVS, pg 5). Nochtans werden op het facebookprofiel op naam van 'H. L. A.K.', dat onmiskenbaar door u beheerd wordt gelet op de foto's waarop u herkenbaar bent afgebeeld, de overeenkomstige naam en waarvan u zelf ook stelde dat dit inderdaad uw facebookprofiel is (CGVS, pg 5), heel wat commentaren en berichten terug gevonden die betrekking hebben op de islam. Uw bewering dat u niet over de religie zou spreken via Facebook, kan dan ook geenszins gevolgd worden. De commentaren en berichten die u op Facebook plaatst, lijken bovendien allerminst geschreven te zijn door iemand die het atheïstisch gedachtegoed aanhangt:

Zo schrijft u op 22 januari 2019 commentaar bij een bericht over de vernieling van zaken die verwijzen naar de herdenking van Hazra Fatima in Bahrein. Uit informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier, blijkt dat de veiligheidsdiensten in Bahrein panelen, vlaggen en banners die het martelaarschap van Fatima herdenken verwijderden uit publieke plaatsen. Dit werd beschouwd als een aanval op de sjiitische moslims in Bahrein (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier, artikel van press TV). Een persoon die onder de naam A. a. K. een facebookprofiel heeft, klaagt de aanval op het huis van Zahra aan en vervloekt diegenen die deelnamen aan deze aanval. Zahra (Fatima az-Zahra) is een uiterst belangrijke religieuze figuur binnen de Islam. Zij is de dochter van de profeet Mohammed en was gehuwd met Ali (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Zij is de moeder van imam Hassan en imam Hussein, de tweede en derde van de sjiitische imams. Daarom is Fatima vooral door de sjiitische moslims erg vereerd. U repliceert bij dit facebookbericht dat God Omar ibn al- Khattab vervloekt en u verwijst naar het verhaal over Omar die het huis van Fatima in brand wilde steken, waarop Fatima Omar en zijn meester vervloekte. U concludeert met 'De vloek van Allah over hen en hun aanhangers'. U vervloekt aldus de aanhangers van Omar, wat geïnterpreteerd dient te worden als zijnde de soennitische moslims (zie toegevoegde informatie over het schisma tussen sjiieten en soennieten). Er kan redelijkerwijs niet ingezien worden, waarom iemand die zegt al jarenlang ongelovig te zijn, een dergelijke commentaar zou willen schrijven. Toen u geconfronteerd werd met de commentaar die u geschreven had op Facebook, beweerde u dat u een subtiele kritiek gaf, maar dat u niet heel duidelijk kon zijn en niet kon laten blijken dat u atheïst was. U wilt wel ideeën aanvallen, maar u kan hierbij niet heel sterk uw mening uiten anders zou het duidelijk zijn dat u nergens in gelooft. (CGVS, pg 5) De inhoud van uw commentaar kan bezwaarlijk begrepen worden als een subtiele kritiek op de islam, aangezien u openlijk de soennitische moslims vervloekt. Uw uitlatingen op Facebook wijzen ten zeerste op het standpunt van een overtuigde sjiitische moslim en lijken onverenigbaar te zijn met uw beweerde atheïsme.

Nog plaatst u op 11 mei 2017 een foto op uw facebookprofiel waar een kader rond geplaatst is met het opschrift 'Vrede zij met u Imam Zaman' (stuk 8 blauwe map, in het gehoorverslag stuk 7 genoemd). Dit opschrift verwijst naar de imam Zaman ofwel de imam van alle tijden, een figuur die erg belangrijk is voor de sjiitische moslims (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U zou deze foto moeten hebben plaatsen omdat u niet heel open kunt zijn en u uw familie niet wilt verlaten (CGVS, pg 5). Deze verklaring kan niet geheel overtuigen. Dat u niet open zou kunnen zijn naar uw familie toe en hen niet zou kunnen duidelijk maken of zeggen dat u atheïst bent, betekent nog niet dat u per se zelf religieuze items op uw facebookprofiel dient te plaatsen. U voegde toe dat u zelf de tekst niet geschreven hebt, dat het een ding is op Facebook dat men rond een foto kan plaatsen, dat men dat gewoon doet en dat u niet veel posts op Facebook plaatst en dat u altijd gedichten post omdat u van dichters houdt (CGVS, pg 6). Uit de commentaren die u frequent op Facebook plaatst, blijkt echter zoals gezegd dat u regelmatig over religieuze onderwerpen schrijft. Het was derhalve duidelijk dat u tijdens het persoonlijk onderhoud trachtte deze religieuze facebookposts te minimaliseren, wat uw bedrieglijke intenties aantoont.

Gevraagd of u commentaren schreef over soennieten, gaf u aan dat u inderdaad kritiek geeft (CGVS, pg 6). U bekritiseert alles wat u ziet en u moet de ideeën aanvallen, waarna u herhaalde dat u niet heel duidelijk kunt zijn en dat u heel bang bent om uw standpunt openlijk toe te geven. De stelling die u niet duidelijk kunt zijn en dat u dus enkel op een verdoken manier subtiele kritiek kunt geven op bepaalde ideeën, wordt echter ook nog door andere berichten die u op Facebook plaatste ontkracht. Uit het geheel van de commentaren die teruggevonden werden op uw Facebook profiel blijkt dat u geen kritiek levert op de islam of op gelovigen an sich, wat veeleer zou verwacht worden van iemand die daadwerkelijk een overtuigde atheïst is. Wel geeft u commentaar, die in bepaalde gevallen zeker niet als subtiel kan omschreven worden, op gelovigen die de soennitische strekking van de islam aanhangen of volgers van bepaalde stromingen die doorgaans als radicaal worden aangemerkt zoals het salafisme of andere gelovigen die uitspraken doen waar u het niet mee eens bent.

Op 20 juni 2018 schrijft u bijvoorbeeld 'een man-hoer spreekt over een man-hoer' (of 'bitch spreekt over een bitch', CGVS, pg 6). U schrijft dit bij een video die gedeeld werd door een facebookgebruiker met profielnaam 'U. R.' van een religieuze figuur die tot de salafistische stekking behoort (salafi Muhammad Hassan) over een verloren tekst uit de Koran in verband met steniging. Het is volstrekt onduidelijk hoe deze grove commentaar van u zou kunnen gezien worden als een subtiele kritiek op de islam en een inhoudelijke aanval op bepaalde ideeën. Erop gewezen dat uw verklaringen enerzijds en dergelijke commentaar anderzijds niet met elkaar rijmde, verklaarde u dat u deze commentaar geschreven had in een gesprek tussen u en uw atheïstische vriend, van wie u niet met zekerheid kon zeggen of hij een Tunesiër of een Marrokaan was. U zou ten overstaan van deze vriend wel veel durven zeggen omdat jullie gelijkgestemden zouden zijn (CGVS, pg 6). U hebt deze commentaren echter op een publieke pagina geschreven die voor eender welke facebookgebruiker toegankelijk is, zodat uw uitleg dat dit gesprek tussen u en uw vriend ging, geen steek houdt.

Op 1 februari 2018 hebt u uitgebreid commentaar geschreven over de opvolging van de profeet Mohammed. Uw commentaar is bedoeld om de lezer ervan te overtuigen dat Omar bin Khatab de profeet niet gevolgd heeft, dat Omar verderf zaaide en dat Ali de rechtmatige opvolger is van de profeet. U noemt Ali de Vorst der gelovigen. U verwijst in uw tekst naar verschillende hadiths (islamitische overleveringen) om uw standpunt te onderbouwen. Ook hier kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zouden uw commentaren een subtiele kritiek van een atheïst zijn (CGVS, pg 7). De inhoud van deze commentaar wijst erop dat u vanuit het standpunt van een overtuigde sjiïet tracht aan te tonen dat de soennieten het bij het verkeerde eind hebben. U geeft inderdaad kritiek, maar deze kritiek spitst zich toe op wat volgens u en de sjiïeten de foutieve interpretatie van de soennieten is. Dat u die al jarenlang atheïst zou zijn, u genoodzaakt zou voelen om dergelijke commentaren op Facebook te schrijven, is volstrekt ongeloofwaardig. Waarom zou u immers als atheïst nog willen bewijzen dat Ali de rechtmatige opvolger van de profeet is en u daarbij zelfs de moeite getroosten om de relevante hadiths op te nemen in uw tekst.

Voorts schrijft u op 7 januari 2018 in een commentaar op Facebook het volgende: "Hij die erin gelooft, heeft geen verstand. Ik wil gewoon de woorden van geleerden, niet de woorden van iemand die er geen verstand van heeft. Van zulke laaggeschoolden kun je niets aannemen. Het is logisch om hun woorden niet serieus te nemen van personen zoals deze omdat wij hun namen niet kennen. Het sjiïsme is evenwichtig en dit soort leugens misleiden een intellectuele sjiïet niet." Uit deze commentaar blijkt dat u kritiek geeft op bepaalde mensen die er volgens u geen verstand van hebben en dat u vindt dat het sjiïsme evenwichtig is en dat hetgeen dat gezegd wordt door diegenen die er geen verstand van hebben een intellectuele sjiïet niet kunnen misleiden. Ook hier komt een standpunt naar voor van iemand die het sjiïsme voorstaat en die moeite heeft met bepaalde uitlatingen over het geloof die gedaan worden door personen die geen kennis van zaken hebben. Deze commentaar lijkt evenmin aan te sluiten bij het door u voorgehouden atheïsme.

Tevens geeft u op 23 januari 2019 kritiek op een uitspraak van A. I. a. h.. Deze schrijft dat de vrije vrouw die studeerde de reden is voor het verval van de natie. Daartegenover wordt een uitspraak van Karl Marx geplaatst dat de vooruitgang van de maatschappij weerspiegeld wordt in de situatie van de vrouw (zie stuk 10, pg 7). U bent het blijkens uw commentaar duidelijk niet eens met de uitspraak van deze A. I.. U noemt hem een beest en stelt dat zelfs een ezel zoiets niet zal aanvaarden. Een facebookgebruiker die als profielnaam 'S. a.' gebruikt, die volgens u een atheïstische vriend zou zijn, schrijft dat geestelijken zich verzet hebben tegen de toetreding van meisjes op school en dat ze wilden dat jongens naar koranscholen gingen. U schrijft vervolgens dat dit geen nieuws is en dat hij behoort tot een groep die het besturen van auto's door vrouwen niet toestaat. Ook hier geeft u geen kritiek op de islam of gelovigen an sich, wel op uitspraak van een geestelijke die een radicale stekking van de islam aanhangt en een uitlating doet over vrouwen waarin u zich niet kunt vinden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Uw verklaringen over uw atheïsme enerzijds en de commentaren die u op Facebook schrijft anderzijds, kunnen niet onderling met elkaar in overeenstemming gebracht worden. Deze zwaarwichtige discrepantie, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde atheïsme in zeer ernstige mate.

De geloofwaardigheid van uw atheïsme werd nog verder aangetast doordat bleek dat u weinig tot niets kon vertellen over atheïstische denkers en niet-religieuze ideeën over bijvoorbeeld het ontstaan van de wereld. Indien u zoals u verklaarde opgroeide in een zeer religieuze omgeving en uw wereldbeeld bijgevolg zou gevormd zijn binnen een religieus kader, zou verwacht worden dat u nadat er twijfels ontstonden over het geloof en het bijhorende wereldbeeld, op zoek zou gaan naar een alternatieve

invulling van uw teloorgegangene wereldbeeld. U was ook niet actief in atheïstische groepen op Facebook, hoewel u zoals uit voorgaande blijkt en uit de stukken die toegevoegd werden aan uw administratief dossier, zeer frequent gebruik maakt van Facebook (CGVS, pg 5). Toen tijdens het persoonlijk onderhoud gepolst werd naar uw ideeën over het ontstaan van de wereld, verwees u naar Stephen Hawking en stelde u dat niets bewezen is, dat u voorstander bent van logica en dat het tenminste niet om een sprookje ging zoals God (CGVS, pg 10). Over wetenschappelijke theorieën zoals de big bang theorie kon u niet meer zeggen dan dat er een ontploffing was in het universum, dat iets ontstond, dat wezens ontstonden (CGVS, pg 10). U gaf toe dat het niet exact wist, dat u niet veel gelezen had erover en dat u er niet veel op in ging (CGVS, pg 10). U bleek geen enkele atheïstische schrijver te kennen en u moest zich beperken tot nogmaals een verwijzing naar Stephen Hawking. Daarnaast dacht u nog aan Karl Marx, maar deze is volgens u een communist en geen echte atheïst (CGVS, pg 10). U voegde toe dat u zich niet zoveel erin verdiept. U bent hier in België sinds twee of drie jaar en u bent met van alles bezig, behalve lezen (CGVS, pg 10). Van Hawking zou u geleerd hebben dat hij spreekt over logica, wetenschap, dat hij dingen beweest, dat de aarde, het universum, dat er een grote knal was en alles ontstond (CGVS, pg 10). Meer details of concrete informatie kon u niet geven. U zou geen andere bekende atheïsten kennen, omdat u de laatste jaren nooit las, dat u in Irak teveel werkte, dat u problemen had, dat u van daar weg vluchtte, dat uw hoofd niet vrij zou zijn en u al gedurende misschien zes jaar in de war bent en niet u zelf bent (CGVS, pg 10,11). Deze uitleg kan niet overtuigen. Indien u werkelijk bewust ervoor zou gekozen hebben om het geloof waarmee u opgroeide af te vallen en als atheïst in het leven te staan, zou toch verwacht worden dat u meer zou weten over denkers die eveneens als atheïsten te boek staan en atheïstische theorieën. Dat u in de war zou zijn, lijkt weinig aannemelijk gezien u op uw Facebookprofiel zeker niet verward overkomt en u daar integendeel sterke meningen poneert.

Gelet op voorgaande kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw voorgehouden atheïsme. Bijgevolg kan ook uw verklaring dat u vreest door uw familie en/of stam verstoten te worden en het slachtoffer te worden van stamwraak wegens uw atheïsme, niet aannemelijk geacht worden (DVZ, verklaring volgend verzoek, punt 18).

Voor zover u zich nog beroept op de asielmotieven die u uiteengezet hebt in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming – u haalt aan dat u bij uw voorgaande verklaringen blijft (CGVS, pg 3) en u legt een document neer dat kadert binnen uw initieel vluchtrelaas (CGVS, pg 3) – dient opgemerkt te worden dat u geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd, noch nieuwe documenten hebt neergelegd. Er dient benadrukt te worden dat uw vorige verzoek, door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Er werden onder meer tegenstrijdigheden en incoherenties vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen alsook tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw broer, daarnaast was het weinig aannemelijk dat u nog een jaar in Bagdad gebleven was na uw ontvoering en u daar geen overtuigende verklaring kon voor verstrekken. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het loutere gegeven dat u opnieuw verwijst naar de asielmotieven die ongeloofwaardig werden bevonden, wijzigt niets aan de voorgaande beoordeling. Met betrekking tot het medisch attest dat u aanbrengt en waarvan u stelde dat u het nog niet eerder hebt neergelegd (CGVS, pg 3), blijkt uit het administratief dossier dat u dit document wel reeds hebt ingediend in het kader van de beroepsprocedure inzake uw eerste verzoek om internationale bescherming. De RvV stelde hieromtrent het volgende: “Verzoeker legt, als nieuw element, nog een medisch attest voor van het “Al-Wassti Teaching Hospital/Orthodontics” in Bagdad. Waarin melding wordt gemaakt van het feit dat verzoeker op 30 mei 2014 in het ziekenhuis werd behandeld voor meerdere botfracturen in de linkervoet. Ook wat dit stuk betreft moet worden vastgesteld dat het geen uitsluitel geeft over de omstandigheden waarin de breuken werden opgelopen, zodat het niet volstaat om een gegronde vervolgingsvrees te doen aannemen.” (arrest RvV van 15 juni 2018, nr. 205369) Het medisch attest vormt geen nieuw element en wijzigt evenmin iets aan de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming.

Naast uw atheïsme en uw initieel vluchtrelaas, haalt u aan dat uw echtgenote van u zou willen scheiden omdat u als barman werkt of werkte wat verboden is in uw land van herkomst en dat u geen contact meer hebt met uw echtgenote en uw dochter (CGVS, pg 3). Uw echtgenote zou gevraagd hebben te scheiden, maar u bent niet akkoord gegaan en u ondernam geen actie (CGVS, pg 3).

Er is momenteel nog geen sprake van een effectieve scheiding. Wat er ook van zij, het loutere gegeven dat uw echtgenote zou willen scheiden, maakt geen daad van vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch wijst dit op het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet. Afgezien van uw eventuele scheiding, haalt u geen enkel concreet element aan dat zou kunnen wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging wegens uw werk als barman.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen, maakt dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw asielmotieven. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/58299e694.html> of <https://www.refworld.org> in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de **COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 14 november 2018** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_bagdad_2018_0326.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.*

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017 en 2018, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw op significante en bijna constante wijze verder af in het voorbije jaar, waarbij het stabiliseerde op een veel lager niveau dan voorheen. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in 2018 aan met een duidelijke verdere daling van het aantal slachtoffers.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2018 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en nota

2.1.1. Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (verder: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt ten aanzien van de bestreden beslissing:

“[...] Verwerende partij haalt ondermeer aan dat verzoekende partij haar atheïsme niet zou hebben meegedeeld op haar gesprek bij de DVZ en tijdens haar eerste verzoek voor internationale bescherming.

Verzoekende partij vindt het bijzonder moeilijk om hiervoor uit te komen, zelf in België, omdat landgenoten en andere Arabieren haar hierdoor zullen aanvallen (of erger). Verzoekende partij had de grootste moeite om hierover te vertellen op het CGVS en heeft duidelijk verklaard dat zij tijdens haar eerste asielaanvraag hier niet voor durfde uitkomen omwille van de aanwezigheid van de Arabische tolk.

Verwerende partij haalt enkele voorbeelden aan die zouden moeten aantonen dat de gedachtengoed van verzoekende partij 'nog steeds Islamitisch' zou zijn: [...]

Bij de familie van verzoekende partij, alsook bij andere landgenoten, bestaat al lang een vermoeden dat verzoekende partij niet alleen erg verwesterd is, maar ook haar geloof in de Islam verloren heeft. Verzoekende partij heeft nog familie wonen in Irak, zoals haar echtgenote en kind en kan het niet permitteren om hen in gevaar te brengen. Zij vreest immers dat zij een doelwit zullen worden indien het algemeen bekend wordt dat verzoekende partij atheïst is. Dit is dan ook de reden dat zij op facebook soms nog religieuze zaken post en doet alsof zij gelooft. Zij vreest immers niet enkel voor haar eigen leven maar tevens ook voor het leven van haar familieleden. Zij durft daarom ook enkel verdoken en subtiele kritiek te geven op sociale media.”

Waar de bestreden beslissing motiveert dat verzoeker niet veel zou hebben kunnen vertellen over atheïstische denkers en hun niet-religieuze ideeën, stelt hij: *“Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Verzoekende partij is geen wetenschapper. Zij gelooft niet in het hiernamaals en dat alles geregeld wordt door een Almachtige God en dat de mens moet leven volgens voorschriften uit een bepaalde boek of een profeet volgen om als een goed mens beschouwd te worden. Zij gelooft in het hier en nu. Dat zij geen atheïstische schrijvers kan opnoemen, betekent niet dat zij geen atheïst zou zijn.”*

In het tweede middel voert verzoeker de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie en stelt:

“Verwerende partij kan moeilijk blijven volharden dat het Irak of Bagdad thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen om verzoekende partij terug te sturen naar dat gebied.

De situatie in heel Irak is thans bijzonder onveilig en onstabiel en het is onmogelijk voor verzoekende partijen terug te keren naar hun land van herkomst zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van het vreemdelingenwet.

Verzoekende partij is dan ook van mening dat verwerende partij artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.”

2.1.2. Verweerder brengt op 9 augustus 2019 een aanvullende nota met nieuwe elementen bij.

Deze nota bevat: EASO “Country of Origin Report Iraq: Security situation” van maart 2019

[“https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf”](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf).

Beoordeling

2.2.1. Verzoeker stelt dat hij zijn atheïsme niet vroeger heeft gemeld tijdens het eerste verzoek om internationale bescherming en dit wegens de aanwezigheid van een Arabische tolk.

Het aangevoerde wantrouwen jegens de Arabische tolk kan de gedane vaststellingen niet verklaren. Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

De dossierbehandelaar van het CGVS leidt het gehoor en bepaalt het verloop hiervan zodat de rol van de tolk er louter uit bestaat de gezegden van de dossierbehandelaar en de kandidaat-vluchteling te vertalen. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij, ook bij samenwerking met een tolk, de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.2.2. Verzoeker voert aan dat hij vreest een doelwit te worden indien het algemeen bekend wordt dat hij atheïst is. Dit is dan ook de reden dat hij op Facebook soms nog religieuze zaken post en doet alsof hij gelooft.

Verzoekers verweer inzake zijn talrijke posts op Facebook kan niet worden aangenomen. Verzoeker kon zich ook onthouden van het posten van berichten op Facebook. De vaststelling dat verzoeker openlijk de soennitische moslims vervloekt, wijst op het standpunt van een overtuigde sjiitische moslim en is onverenigbaar met het voorgehouden atheïsme. Verzoekers verklaring op het CGVS dat hij niet over religie praat via Facebook omdat hij op Facebook met hoofdzakelijk Irakezen bevriend is (CGVS, p. 5) kan omwille van de vele pertinente verwijzingen in de bestreden motivering naar verzoekers berichten in het geheel niet worden aangenomen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij op verdoken wijze en slechts subtiele kritiek geeft, blijkt dit manifest in tegenstrijd te zijn met de niet concreet weerlegde en pertinente motivering die stelt: *“De stelling die u niet duidelijk kunt zijn en dat u dus enkel op een verdoken manier subtiele kritiek kunt geven op bepaalde ideeën, wordt echter ook nog door andere berichten die u op Facebook plaatste ontkracht. Uit het geheel van de commentaren die teruggevonden werden op uw Facebook profiel blijkt dat u geen kritiek levert op de islam of op gelovigen an sich, wat veeleer zou verwacht worden van iemand die daadwerkelijk een overtuigde atheïst is. Wel geeft u commentaar, die in bepaalde gevallen zeker niet als subtiel kan omschreven worden, op gelovigen die de soennitische strekking van de islam aanhangen of volgers van bepaalde stromingen die doorgaans als radicaal worden aangemerkt zoals het salafisme of andere gelovigen die uitspraken doen waar u het niet mee eens bent. Op 20 juni 2018 schrijft u bijvoorbeeld ‘een man-hoer spreekt over een man-hoer’ (of ‘bitch spreekt over een bitch’, CGVS, pg 6). U schrijft dit bij een video die gedeeld werd door een facebookgebruiker met profielnaam ‘U.R.’ van een religieuze figuur die tot de salafistische strekking behoort (salafi Muhammad Hassan) over een verloren tekst uit de Koran in verband met steniging. Het is volstrekt onduidelijk hoe deze grove commentaar van u zou kunnen gezien worden als een subtiele kritiek op de islam en een inhoudelijke aanval op bepaalde ideeën. Erop gewezen dat uw verklaringen enerzijds en dergelijke commentaar anderzijds niet met elkaar rijmde, verklaarde u dat u deze commentaar geschreven had in een gesprek tussen u en uw atheïstische vriend, van wie u niet met zekerheid kon zeggen of hij een Tunesiër of een Marrokaan was. U zou ten overstaan van deze vriend wel veel durven zeggen omdat jullie gelijkgestemden zouden zijn (CGVS, pg 6). U hebt deze commentaren echter op een publieke pagina geschreven die voor eender welke facebookgebruiker toegankelijk is, zodat uw uitleg dat dit gesprek tussen u en uw vriend ging, geen steek houdt.”*

Deze motivering blijft onverminderd overeind.

Van verzoeker, die afkomstig is uit een gelovige familie en beweert atheïst te zijn geworden, kan verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces naar atheïsme is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van het atheïsme inhoudt. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de verwerping van een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is. Het overstappen naar het atheïsme heeft in die omstandigheden immers ingrijpende en verstrekende gevolgen voor de verzoeker om internationale bescherming. Verzoekers verweer dat hij geen wetenschapper is, niet gelooft in het hiernamaals en een Almachtige God en gelooft in *“het hier en nu”* is dermate algemeen en oppervlakkig dat niet kan aangenomen worden dat het voorgehouden atheïsme zijn grondslag vindt in een proces van afzweren van de Islam. Dit klemt des te meer aangezien verzoeker zich, zoals hoger vastgesteld, nog publiekelijk uit als een sjiitische moslim.

Verzoekers slaagt er bijgevolg niet in de motivering te weerleggen waaruit blijkt dat hij niet geloofwaardig is inzake zijn voorgehouden profiel van atheïst. De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.3. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker beroept zich op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en stelt dat de situatie in Bagdad beantwoordt aan voormelde bepaling.

De verwijzing naar twee krantenartikelen uit 2018 en een Wikipedia vermag echter geen afbreuk te doen aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing aangaande de situatie in Bagdad.

Dit geldt des te meer omdat de situatie in Bagdad in de nota van verweerder van 9 augustus 2019 wordt geactualiseerd en verzoeker dienaangaande (ter zitting of middels bijkomende informatie) geen opmerkingen heeft aangevoerd.

De Raad sluit zich aan bij de conclusie in de nota van verweerder die stelt: “De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS